

Ressò

març 26

**La fortalesa:
el poder de superar els obstacles**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La Quaresma: temps de la saviesa en el cor de l'ancianitat

La Quaresma és un temps de gràcia que convida a tornar al cor de l'Evangelí: convertir-nos, confiar i estimar més. Per a la gent gran, aquest camí quaresmal adquireix una llum especial, perquè la vellesa és també una etapa privilegiada de saviesa, depuració i trobada amb Déu. Amb els anys, moltes coses han quedat enrere: forces físiques, responsabilitats, ritmes accelerats. Però precisament aquest alentiment pot esdevenir un do. La Quaresma ens recorda que l'essencial no és fer molt, sinó estimar millor. L'ancianitat ens ensenya a distingir el que és important del que és accessori, com qui, després d'un llarg camí, sap quines pedres valia la pena recollir.

El dejuni quaresmal, per a moltes persones grans, ja no és tant una pràctica exterior exigent i reglamentada, sinó una actitud interior: deixar anar preocupacions inútils, renunciar a la queixa constant, aprendre a oferir les limitacions com una pregària silenciosa. Hi ha un dejuni molt fecund que és el de l'orgull, el de voler tenir sempre la raó, o el de tancar-se en la nostàlgia del passat. La pregària, en aquesta etapa, esdevé més profunda i senzilla. Potser ja no hi ha llargues estones d'activitat, però hi ha mirades confiades, rosaris pausats, silencis plens de presència. L'ancià creient es converteix sovint en un intercessor discret per la família, per la parròquia, per l'Església i pel món. I l'almoina quaresmal pot prendre la forma d'un somriure, d'una paraula de consol, d'una escolta pacient. La gent gran té un tresor immens: el temps ofert amb amor.

La Quaresma i l'ancianitat coincideixen en una mateixa crida: preparar el cor per a la Pasqua definitiva. No és un temps de decadència, sinó d'esperança. Com el gra que madura abans de la collita, la vida del creient, arribada a la maduresa, es prepara per al trobament ple amb el Crist ressuscitat.

*Mn. Joaquim Meseguer García,
Consiliari de Vida creixent de la diòcesi de Terrassa.*

Espai de reflexió i pregària

Salm 57. Alça't cel amunt, Déu meu

Desvetllar l'aurora:

Desvetllar l'aurora és, en plena tribulació o persecució, sentir el cor tan segur de la fidelitat de Déu i del seu amor, que arriba fins als núvols, que ja li dones gràcies per la llum salvadora que encara no ha arribat. Acció de gràcies que s'anticipa als favors divins i ens ben disposa a rebre'ls.

Compadeix-te de mi, Déu meu,
compadeix-te de mi!
En tu m'emparo,
m'emparo a l'ombra de les teves ales
fins que passin aquests mals.
Clamo al Déu altíssim,
al Déu que tant m'afavoreix.
M'allarga la mà des del cel i em salva,
confon el meu perseguidor;
Déu em dona prova del seu amor fidel.
Estic envoltat de lleons,
he de jeure entre gent que escup foc;
les seves dents són llances i fletxes,
la seva llengua, una espasa esmolada.
Alça't cel amunt, Déu meu,
i omple la terra de la teva glòria.
Havien parat un llaç als meus peus
per atrapar-m'hi la vida;
havien obert un clot davant meu,
i ells mateixos hi han caigut.
El meu cor se sent segur, Déu meu,
se sent segur el meu cor.
Tocaré i cantaré:
desvetlla't, cor meu,
desvetlleu-vos, arpa i lira meva,
vull desvetllar l'aurora.
Et lloaré enmig dels pobles, Senyor,
et cantaré davant les nacions.
El teu amor és gran fins al cel,
arriba als núvols la teva lleialtat.
Alça't cel amunt, Déu meu,
i omple la terra de la teva glòria.

Teatro

Tres obras de teatro que me gustaría ver más a menudo en las salas de Barcelona y en más salas y teatros de toda España:

Cacofony, vista en la Sala Beckett, el 12-2-25.

Tarsius, en la Sala Tallers del TNC, el 16-11-25.

Ai! la miseria ens farà feliços, en el Teatro Gracia del Lliure, el 19-12-25.

Como veis entre la pasada temporada y ésta. ¿Y por qué?

No solo por su rabiosa y, a veces dolorosa, actualidad sino por su calidad.

Cacofony, relata un hecho en el ambiente de las redes sociales. En una manifestación un coche irrumpe y atropella a una joven gravemente. Su amiga llena de dolor y rabia escribe en su red un relato vívido y emocionante del hecho, que salta a todas las redes hasta hacerse viral. La reacción de protesta y apoyo es masiva y la amiga se ve en el centro de un movimiento mediático que llena su tiempo y esfuerzo entre entrevistas y charlas en todos los medios de información. Todos la apoyan, todos la consideran una referencia a seguir. Pero..., en su relato primero, llevada por el dolor y la emoción, cometió un error lógico que luego al serle señalado no quiso reconocer y rectificar.

Y..., la persona implicada reacciona subiendo a la red su versión y llamándola mentirosa y manipuladora. A partir de ahí las opiniones se dividen entre el apoyo y el rechazo, pero cada vez más crece el rechazo y lo que antes fue apoyo se convierte en rechazo, insulto, acoso de todo tipo..., hasta ponerla al borde del suicidio.

Tarsius. En un barrio sencillo, un grupo de jóvenes se conoce, se enfrenta, se rechaza, se une, se separa. Viven su adolescencia con tensión, con rabia, con inseguridad. La vida se les apodera y mientras unos se dedican al aislamiento de sus intereses, otros se abocan a la droga, o a la promiscuidad, o a la violencia, o a los intentos de suicidio... Padres y profesores se sienten desbordados, algunos se bloquean, otros se inhiben, otros luchan y se

esfuerzan acercándose a estos jóvenes. ¿Cuál es el problema?: en una sociedad cada vez más indiferente, los adultos no han sabido dialogar a tiempo, explicarse a tiempo, escuchar a tiempo, enseñarles a relacionarse entre ellos y con todos a tiempo. Hasta que el roce de la tragedia los acerca, les hace conocerse y reconocer que no están solos si aprenden juntos a hablar, escuchar y apoyarse.

Ai! la misèria ens farà feliços. En un teatro un grupo de actores veteranos realizan trabajos de mantenimiento y apoyo técnico porque los robots, la inteligencia artificial, ha asumido su papel. Son robots los que, cada día, representan las obras de teatro ante la complacencia consciente de un público que ve que modulan y vocalizan a la perfección, que no se equivocan, que su repertorio es amplísimo y el programa se renueva con más agilidad..., mejor que los humanos. A ese grupo de tres, no resignados

actores, llega una becaria ansiando actuar en ese teatro en el que le han dicho que aún hay actores humanos. Allí se entera de sus verdaderas funciones y se rebela, protesta, se desespera, pregunta. Surge un aire de rebelión y protesta generalizado entre los cuatro. Diálogos intensos, recuerdos de otras épocas, acompañados de fragmentos de obras amadas e impresas en cada memoria, en especial Calderón de la Barca. La obra se convierte en un dialogo vívido, que hace pensar, que deja poso y se sigue recordando mucho después. Un diálogo amargo a veces, optimista otros, esperanzador a ratos..., hasta la sorpresa final.

Como veis, el teatro sigue recordando la cultura clásica, la que nos ha educado, pero también se implica en la actualidad. Entre bromas y veras (no todo es seriedad pesimista) nos pone ante los ojos la vida que nos rodea, cercana o no, pero de nuestro tiempo, y es el tiempo nuestro, el que tenemos.

A mí me han hecho reflexionar. Espero que las síntesis que he procurado expresar con fidelidad os ayuden, como a mí. No en vano la Cuaresma es un tiempo de reflexionar, también sobre nuestro mundo. El mundo que Dios nos entregó.

María Jesús Ramos Navarro

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se Cicle A. La seducció de l'aigua

El rei i la reina de la creació són tan ceballuts i estúpids que abandonen els dolls d'aigua fresca, emmerden els esquifits rius del nostre país, i es refien de l'aigua calcificada dels pous.

Tot un símbol de la pol·lució en l'ètica i en la moralitat!

Un dia enmig d'un camp de blat amb un pou, cap al migdia, es troben un home i una dona. Ell està cansat, assegut al brocal del pou. Es miren (sembla que algú està filmant una seqüència). Ell és jueu i ella samaritana; no es fan, aquests pobles.

Ell: -Dóna'm aigua.- Com? -li diu ella- tu, un jueu, em demanes aigua? -Si sabessis qui és el qui et demana aigua, ets tu qui n'hi hauries de demanar, i ell t'hauria donat aigua viva. Ella: -Aquest pou és profund i no tens res per treure aigua. Ell: -Els

qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set. Ella: -Dóna'm aquesta aigua: que no tingui mai més set ni hagi de tornar a treure aigua del pou.

I aquella mirada de l'encontre primer va penetrar fins al fons d'aquella dona inquieta i sincera: Senyor, veig que sou un profeta. Ella deixà estar la gerra i cridà a la gent: He trobat el Messies! Veniu!

Fins on pot arribar la seducció de la veritat quan es té set! Jesús ens demana de beure i ens dóna l'Aigua viva que ens fa viure i ens fa feliços. Ens torna agosarats per anunciar els valors supremes de la justícia, de la moral, en contra del depravat vici que ens vol fer beure el verí tòxic en tolls d'aigües putrefactes. Compte!

Mn. Pere Arribas-diaça

XXXVIII Jornada Vida Creixent Barcelona

Celebració del dia de la Candelera a la Parròquia Basílica de Sant Josep Oriol de Barcelona

2 de febrer de 2026

A la celebració hi varen assistir una cinquantena de persones de Barcelona ciutat i comarca, malgrat la previsió meteorològica de mal temps. La celebració la va presidir el Bisbe Mons. Xavier Vilanova amb el senyor rector de la Parròquia de Sant Josep Oriol Mn. Emili Gil, el Consiliari de Vida Creixent a Barcelona Mn. Xavier Morató, i el Diaca de la Parròquia Mn. Ricard Rodríguez.

Entre l'Àngels Fàbregues i l'Anna Almuni van animar els cants.

L'ambient de germanor i devoció eren ben paleses.

A la Homilia el senyor Bisbe va subratllar que la gent gran, cristiana, hem de ser testimonis de la llum i l'amor als altres.

Que aquesta Fe i aquesta força que rebem del Crist l'hem de compartir i escampar sense por. Aquesta actitud ha de ser la llum que acompanyi en les dificultats.

Ajudar els altres de manera efectiva, i una recomanació molt severa: deixar-nos ajudar també nosaltres. Aquest **deixar-nos** és també una forma d'estimar.

Entre altres recomanacions va ressaltar la urgència de lluitar contra la solitud.

Va tancar la cerimònia la Dolors Coscojuela amb unes paraules d'agraïment als celebrants i encoratjant l'assemblea a seguir treballant per Vida Creixent.

Va ser una celebració amb esperit d'amistat i germanor, molt agradable. La climatologia ens va respectar. A la sortida no va ploure ni va fer vent de temporal.

Les moltes abraçades eren entre persones de barris llunyans, i la frase recurrent era:

FINS L'ANY VINENT !!

Maria Gràcia Ponsa

Agenda 2026

Abril

Dijous 9:

Reunió d'animadors.

A les 17:00h. "Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16.

**Tema VIII: La fraternitat:
un pont que uneix cors**

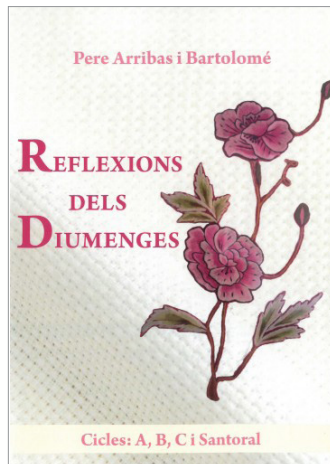
Maig

Dijous 7:

Reunió d'animadors.

A les 17:00h. "Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16.

**Tema IX: Compartir:
multiplicar la felicitat**

"Reflexions dels diumenges"*

Cicles: A, B, C i Santoral
Pere Arribas i Bartolomé

*Editat en català i castellà.

Temari del curs
2025-2026
**"Sou la llum
del món"**

Podeu contactar amb nosaltres
a través del telèfon:
682 835 093

Com a suport per a les
reflexions de grup podeu
descarregar els materials del
temari al nostre web.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
Mòbil: 682 835 093
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes, dilluns i dimecres de 5 a 7

Text de la fotografia de portada:
La fortalesa: el poder de superar els obstacles
Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin